

holdt Tarifferne, men de var ikke Medlemmer af Fagforeningen, og netop fordi de ikke var Medlemmer af Fagforeningen, henledte man Opmærksomheden paa deres Optræden og sagde om dem, at de ikke burde taaes mellem organiserede Arbejdere. Den højtærede Socialminister sagde ogsaa, at han misbilligede Overgreb i al Almindelighed, men han søgte at komme udenom det Spørgsmaal, jeg havde rettet til ham, hvorvidt han misbilligede Overgrebene i de 3 Tilfælde, jeg havde nævnt; det kunde han ikke udtale sig om, han maatte have Lejlighed til at undersøge Forholdene nøje og i Enkeltheder. Men det Eksempel, jeg sidst har nævnt, kan den højtærede Minister jo godt tage fuldstændig klart og rent Standpunkt til: Misbilliger den højtærede Minister, at der rettes Forfølgelse mod Folk, fordi de staar udenfor Fagforeningen? Det er i Virkeligheden det, der foreligger i det sidste Eksempel, og det spørger jeg igen den højtærede Minister om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard bør ikke staa uimodsagt. De drejede sig om, at Konservatismen altid havde været gold, at vi løb fra, hvad vi sagde, og at jeg i dette Tilfælde stillede mig fuldt og helt paa det nuværende Systems Grund. Jeg skal minde om, at de første Forsøg paa en saglig Vurdering og Undersøgelse af de Problemer, vi i Dag behandler, i sin Tid blev gjort af Industriens første Mand, Ingeniør Foss, og hvis det konservative Parti i 1919 har udtalt Velvillie for disse Tanker, de nye Reformtanker, staar vi fuldt ud ved det, som det fremgik af mit Foredrag i Gaar vedrørende Tanken om Udbyttedeling; men vi mener ikke, det er saa nemt gjort, at man blot behøver at forelægge et Lovforslag eller, rettere, blot behøver at omtale et Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde, og dermed er man ude over alle Vanskeligheder. Med Hensyn til at løbe fra sine Standpunkter og sine Ord, som det skulde være Konservatismens Specialitet i dette Land, tror jeg, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard forveksler sit eget Partis Specialiteter med vort. En Mand, der tilhører et Parti, der i den Grad har svigtet Borgerskabet og løbet fra Standpunkter og Forpligtelser som Rudeknuserne fra Paasken 1920, burde ikke komme med den Slags Udtalelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard maa undskylde, at jeg synes noget desorienteret, men naar jeg den ene Dag hører, at det ærede Medlem ikke kan slutte sig til Lovforslaget, selv om der bliver knyttet Udbyttedeling til, og det ærede Medlem den anden Dag siger, at han er i den skønneste Enighed og Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Povlsen, er det rimeligt, at jeg bliver lidt desorienteret paa Baggrund af den Tale, det ærede Medlem Hr. Povlsen holdt i Randers-Kredsen forud for Valget. Derfor var det dog naturligt, at vi fik Tingene sat nogenlunde paa deres Plads.

Naar det ærede Medlem Hr. Slebsager taler om, at det glæder ham, at dette Lovforslag ikke skal gennemføres i denne Samling, vil jeg sige, at baade den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale og ogsaa min Ringhed i min Tale pegede paa, at vi ventede det selvfølgelig ikke gennemført i denne Samling, fordi det var saa stort et Forslag. Men det ærede Medlem kommer stadig tilbage til Arbejdernes Kamp for at organisere og deres Krav om Organisationspligt. Det ærede Medlem var jo ikke til Stede, da jeg sidst mindede ham om det, idet han som bekendt har været borte fra Forhandlingerne en Times Tid; jeg skal da atter minde det ærede Medlem om det, der er passeret paa Fyn i disse Dage: en Skovrider kalder Arbejderne op til sig og forlanger, at de, som fremdeles vil blive staaende i Landarbejderforbundet, skal træde frem, idet han siger, at de i saa Tilfælde øjeblikkelig vil blive afskediget. Jeg spørger det ærede Medlem: Naar Forholdene er saadanne, er det saa unaturligt, at Arbejderne, der ikke har andet at sælge end deres Arbejdskraft, søger paa bedst mulig Maade at organisere Salget af denne Vare? Og er det ikke rimeligt, at man søger ved alle Midler at gennemføre Organisationspligten, naar Vilkaarene i Forvejen er saa ulige i Kampen overfor Arbejdsgiverne, som de er? Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Slebsager, om han virkelig synes, at det er urimeligt, at Arbejderne gør alt, hvad de kan, for at opretholde Organisationspligten.

Socialministeren (Borgbjerg): Jeg skal ikke opholde mig videre ved det ærede Medlem Hr. Drachmanns Spydigheder om Tafelrunder. Jeg har ikke tilhørt nogen af de